

Pytania prejudycjalne

Czy wspólnotowe zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa w związku z zasadami swobodnego przepływu towarów, swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług, zapisanymi w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), a także zasady, które z nich wynikają, takie jak zasada równego traktowania, niedyskryminacji, wzajemnego uznawania, proporcjonalności i przejrzystości, zapisane (ostatnio) w dyrektywie 2014/24/UE⁽¹⁾, stoją na przeszkodzie stosowaniu uregulowań krajowych takich jak włoskie uregulowania wynikające z art. 87 ust. 4 dekretu z mocą ustawy nr 163 z 2006 r. w związku z art. 86 ust. 3 bis tego dekretu oraz art. 26 ust. 6 dekretu z mocą ustawy nr 81 z 2008 r., zgodnie z wykładnią nadaną im w wyrokach nr 3 i 9 z 2015 r. wydanych przez Consiglio di Stato w pełnym składzie pełniącym funkcję udzielania jednolitej wykładni prawa zgodnie z art. 99 kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z którą brak podania w ofertach ekonomicznych w przetargu publicznym na roboty budowlane kosztu ochrony w przedsiębiorstwie powoduje w każdym razie wykluczenie oferenta, nawet gdy obowiązek podania takiej informacji oddzielnie nie jest wyszczególniony w regulacjach dotyczących przetargu i niezależnie od tego, że z merytorycznego punktu widzenia oferta spełnia wymogi dotyczące minimalnych kosztów ochrony w przedsiębiorstwie?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. L 94, s. 65).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale civile di Trapani (Włochy) w dniu 15 września 2016 r. – Giuseppa Santoro/Comune di Valderice, Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Sprawa C-494/16)

(2016/C 454/32)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale civile di Trapani

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Giuseppa Santoro

Strona pozwana: Comune di Valderice, Presidenza del Consiglio dei Ministri

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przyznanie odszkodowania wynoszącego od 2,5-krotności do 12-krotności ostatniego miesięcznego wynagrodzenia (art. 32 ust. 5 ustawy nr 183/2010) urzędnikowi państwowemu, poszkodowanemu wskutek nadużywania zawierania kolejnych umów o pracę na czas określony, który może uzyskać pełne odszkodowanie wyłącznie jeżeli udowodni utratę innych możliwości zatrudnienia lub udowodni, że w razie ogłoszenia oficjalnego konkursu, zostałby jego laureatem, stanowi skuteczny i równoważny środek w znaczeniu nadanym w wyrokach Trybunału Sprawiedliwości w sprawach Mascolo [i in. (C-22/13 od C-61/13 do C-63/13 i C-418/13)] i Marrosu [i Sardino] (C-53/04)?
- 2) Czy wspomnianą przez Trybunał Sprawiedliwości (między innymi) w ww. wyrokach zasadę równoważności należy rozumieć w ten sposób, że w sytuacji gdy państwo członkowskie decyduje się nie stosować w sektorze publicznym przekształcania stosunków pracy (uznanego w sektorze prywatnym), jest ono w każdym razie zobowiązane do zagwarantowania pracownikowi takiej samej korzyści, ewentualnie poprzez wypłatę odszkodowania, które ma odpowiadać wartości stanowiska obsadzonego na czas nieokreślony?